

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ĮSTATYMO „DĖL UŽSIENIEČIŲ TEISINĖS PADĖTIES“ NR. IX-2206 PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Aukšta profesinė kvalifikacija – kvalifikacija, kurią liudija aukštojo mokslo diplomas arba ne mažiau kaip 3 metų profesinė patirtis per pastaruosius 7 metus, lygiavertė aukštojo mokslo kvalifikacijai, ir kuri yra būtina informacinių technologijų ir ryšių technologijų paslaugų srities vadovams ir informacinių technologijų ir ryšių technologijų specialistams darbdavio įsipareigojime įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį arba darbo sutartyje nurodytai profesijai ar sektoriui, arba ne mažiau kaip 5 metų profesinė patirtis, lygiavertė aukštojo mokslo kvalifikacijai, ir kuri yra būtina profesijai ar sektoriui, nurodytam darbdavio įsipareigojime įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį arba darbo sutartyje.“

2. Papildyti 2 straipsnį 15² dalimi:

„15². **Nacionalinė viza** – leidimas, leidžiantis užsieniečiui atvykti ir būti Lietuvos Respublikoje visą jo galiojimo laikotarpį.“

3. Pakeisti 2 straipsnio 27⁴ dalį ir ją išdėstyti taip:

„27⁴. **Šengeno viza** – Šengeno valstybės viza, išduodama vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 810/2009 (toliau – Vizų kodeksas) ir Šengeno teisyno nuostatomis, leidžianti užsieniečiui atvykti trumpalaikiam buvimui Šengeno valstybių narių teritorijoje, neviršijančiam 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį, arba vykti tranzitu per Šengeno valstybių narių teritoriją.“

2 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 4 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Migracijos departamentas, gavęs užsieniečio prašymą išduoti jam leidimą gyventi Lietuvos Respublikoje (toliau – leidimas gyventi), sprendamas dėl prieglobsčio Lietuvos Respublikoje ar laikinosios apsaugos užsieniečiui suteikimo, privalo gauti šio straipsnio 3 dalyje nurodytų institucijų įvertinimą, ar nėra šio straipsnio 3 dalyje nurodytų grėsmių valstybės saugumui, viešajai tvarkai ar visuomenei. Leidimas gyventi užsieniečiui išduodamas tik gavus šių institucijų išvadą, kad užsienietis nekelia grėsmės valstybės saugumui ir viešajai tvarkai ar visuomenei. Prieglobstis Lietuvos Respublikoje ar laikinoji apsauga užsieniečiui suteikiami tik gavus išvadą, kad šis užsienietis nekelia grėsmės valstybės saugumui, ir išvadą, kad užsienietis, kuriam šio Įstatymo nustatyta tvarka suteikiama papildoma apsauga, nekelia grėsmės visuomenei, o užsienietis, kuriam suteikiamas pabėgėlio statusas arba laikinoji apsauga, nėra įsiteisėjęs teismo nuosprendžiu pripažintas kaltu dėl labai sunkaus nusikaltimo padarymo ir nekelia grėsmės visuomenei. Šioje dalyje nurodytos išvados pateikiamos ne vėliau kaip per 7 kalendorines dienas nuo prašymo gavimo dienos, kai dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo ar pakeitimo kreipiamasi skubos tvarka, kitais atvejais – 14 kalendorinių dienų nuo prašymo gavimo dienos. Tuo atveju, jeigu dėl svarbių priežasčių Valstybės saugumo departamentas ir policija arba Valstybės sienos apsaugos tarnyba negali pateikti šiame straipsnyje nurodytų išvadų per nustatytą terminą, jie apie tai informuoja Migracijos departamentą. Bendras išvadų pateikimo terminas negali viršyti 21 kalendorinės dienos nuo prašymo gavimo dienos.“

3 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 4 straipsnį nauja 1 dalimi:

„1. Valstybės politiką užsieniečių trumpalaikio atvykimo į Lietuvos Respubliką kontrolės srityje formuoja, jos įgyvendinimą koordinuoja ir kontroliuoja Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija, bendradarbiaudama su Vidaus reikalų ministerija.“

2. Buvusias 4 straipsnio 1–7 dalis laikyti atitinkamai 2–8 dalimis.

3. Pakeisti 4 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Valstybės politiką užsieniečių ilgalaikio buvimo ir gyvenimo Lietuvos Respublikoje kontrolės srityje formuoja, jos įgyvendinimą koordinuoja ir kontroliuoja Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija.“

4. Pakeisti 4 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Migracijos departamentas, gavęs užsieniečio prašymą išduoti jam leidimą gyventi Lietuvos Respublikoje (toliau – leidimas gyventi), sprendamas dėl prieglobsčio Lietuvos Respublikoje ar laikinosios apsaugos užsieniečiui suteikimo, privalo gauti šio straipsnio 4 dalyje nurodytų institucijų įvertinimą, ar nėra šio straipsnio 4 dalyje nurodytų grėsmių valstybės saugumui, viešajai tvarkai ar visuomenei. Leidimas gyventi užsieniečiui išduodamas tik gavus šių institucijų išvadą, kad užsienietis nekelia grėsmės valstybės saugumui ir viešajai tvarkai ar visuomenei. Prieglobstis Lietuvos Respublikoje ar laikinoji apsauga užsieniečiui suteikiami tik gavus išvadą, kad šis užsienietis nekelia grėsmės valstybės saugumui, ir išvadą, kad užsienietis, kuriam šio Įstatymo nustatyta tvarka suteikiama papildoma apsauga, nekelia grėsmės visuomenei, o užsienietis, kuriam suteikiamas pabėgėlio statusas arba laikinoji apsauga, nėra įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu pripažintas kaltu dėl labai sunkaus nusikaltimo padarymo ir nekelia grėsmės visuomenei. Šioje dalyje nurodytos išvados pateikiamos ne vėliau kaip per 7 kalendorines dienas nuo prašymo išduoti leidimą gyventi skubos tvarka gavimo dienos, kitais atvejais – 14 kalendorinių dienų nuo prašymo gavimo dienos. Tuo atveju, jeigu dėl svarbių priežasčių Valstybės saugumo departamentas ir policija arba Valstybės sienos apsaugos tarnyba negali pateikti šiame straipsnyje nurodytų išvadų per nustatytą terminą, jie apie tai informuoja Migracijos departamentą. Bendras išvadų pateikimo terminas negali viršyti 21 kalendorinės dienos nuo prašymo gavimo dienos.“

4 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 11 straipsnį 5¹ dalimi:

„5¹. Užsienietis, kuris turi kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą galiojantį leidimą laikinai gyventi kaip ketinančiam dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą (toliau – kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduota Europos Sąjungos mėlynoji kortelė), teisėto buvimo Lietuvos Respublikoje metu gali vykdyti laikiną veiklą, tiesiogiai susijusią su darbdavio verslo interesais ir profesinėmis užsieniečio pareigomis, nurodytomis užsieniečio darbo sutartyje, įskaitant dalyvavimą vidaus ar išorės verslo susitikimuose, konferencijose ar seminaruose, derybose dėl verslo sandorių, pardavimo arba rinkodaros veiklą, verslo galimybių tyrimą arba dalyvavimą mokymuose ir mokymąsi.“

2. Pakeisti 11 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Užsienietis, kuris turi kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą galiojantį leidimą laikinai gyventi ar nacionalinę vizą studijų tikslu ir kuriam taikoma Europos Sąjungos arba jos valstybių narių finansuojama programa, kuria skatinamas trečiųjų šalių piliečių judumas Europos Sąjungoje, arba dviejų ar daugiau aukštojo mokslo įstaigų susitarimas, gali atvykti tęsti dalį studijų ir būti Lietuvos Respublikoje be vizos ne ilgiau kaip 360 dienų. Šis užsienietis taip pat turi teisę dirbti.“

5 straipsnis. 17 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 17 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Nacionalinė viza gali būti išduota užsieniečiui, kurio atvykimo į Lietuvos Respubliką tikslas – ilgalaikis buvimas Lietuvos Respublikoje. Nacionalinė viza išduodama laikotarpiui, ne ilgesniam kaip 12 mėnesių.“

6 straipsnis. Papildymas 20¹ straipsniu

Papildyti 20¹ straipsniu:

„20¹ straipsnis. Lietuvos vizų tarnybos

Valstybės institucijų ir įstaigų, kuriose užsieniečiams yra išduodamos vizos, sąrašą tvirtina vidaus reikalų ministras kartu su užsienio reikalų ministru.“

7 straipsnis. Papildymas 20² straipsniu

Papildyti 20² straipsniu:

„20² straipsnis. Šengeno vizos išdavimas, atsisakymas ją išduoti, panaikinimas ir atšaukimas, konsultacijų vykdymas

1. Dokumentai Šengeno vizai gauti pateikiami Lietuvos Respublikos diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai. Dokumentai Šengeno vizai gauti taip pat gali būti pateikiami Lietuvos Respublikai atstovaujančiai Šengeno valstybės diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai arba per Užsienio reikalų ministerijos pasirinktą išorės paslaugų teikėją. Dokumentai Šengeno vizai gauti vidaus reikalų ministro kartu su užsienio reikalų ministru nustatytais atvejais taip pat gali būti pateikti pasienio kontrolės punkte, Migracijos departamente arba Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijoje.

2. Lietuvos Respublika gali atstovauti kitai (kitoms) Šengeno valstybei (valstybėms) arba būti atstovaujama kitos (kitų) Šengeno valstybės (valstybių) Šengeno vizų išdavimo klausimais pagal su kita (kitomis) Šengeno valstybe (valstybėmis) sudarytus susitarimus.

3. Sprendimus dėl Šengeno vizos išdavimo ar atsisakymo ją išduoti, jos pratęsimo ar atsisakymo pratęsti jos galiojimą, jos panaikinimo ir atšaukimo priima:

1) Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos Konsulinis departamentas – dėl išdavimo ar atsisakymo jas išduoti, dėl panaikinimo ir atšaukimo;

2) Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigos – dėl išdavimo ar atsisakymo jas išduoti, dėl panaikinimo ir atšaukimo;

3) Valstybės sienos apsaugos tarnyba – dėl išdavimo ar atsisakymo jas išduoti pasienio kontrolės punkte, dėl panaikinimo ir atšaukimo;

4) Migracijos departamentas – dėl pratęsimo ar atsisakymo pratęsti jos galiojimą, dėl panaikinimo ir atšaukimo;

5) Šengeno valstybės, pagal susitarimą dėl atstovavimo atstovaujančios Lietuvos Respublikai vizų išdavimo klausimais, kompetentinga institucija – dėl išdavimo ar atsisakymo jas išduoti, dėl panaikinimo ir atšaukimo.

4. Vizų kodekse nustatytais atvejais sprendimas dėl Šengeno vizos išdavimo užsieniečiui priimamas tik po Migracijos departamento konsultacijų su kitomis Šengeno valstybėmis ir nacionalinėmis institucijomis.

5. Konsultacijų dėl Šengeno vizų išdavimo su nacionalinėmis institucijomis tvarką nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su užsienio reikalų ministru. Išorės paslaugų teikėjų atrankos Vizų kodekso 43 straipsnio 6 dalyje nustatytiems užduotims atlikti tvarką nustato užsienio reikalų ministras.“

8 straipsnis. 21 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 21 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„21 straipsnis. Nacionalinės vizos išdavimas, atsisakymas išduoti nacionalinę vizą, konsultacijų vykdymas, nacionalinės vizos panaikinimas ir atšaukimas

1. Užsienietis, esantis ne Lietuvos Respublikoje, prašymą išduoti nacionalinę vizą pateikia per Migracijos departamento pasirinktą išorės paslaugų teikėją. Užsienietis, esantis Lietuvos Respublikos teritorijoje teisėtai, prašymą išduoti nacionalinę vizą gali pateikti Migracijos departamentui, tačiau tokio prašymo pateikimas nesuteikia teisės užsieniečiui būti Lietuvos Respublikos teritorijoje, iki bus išduota nacionalinė visa.

2. Sprendimus dėl nacionalinės vizos išdavimo ar atsisakymo ją išduoti, dėl panaikinimo ir atšaukimo priima:

1) Migracijos departamentas – dėl išdavimo ar atsisakymo išduoti, dėl panaikinimo ir atšaukimo;

2) Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigos – dėl panaikinimo ir atšaukimo;

3) Valstybės sienos apsaugos tarnyba – dėl panaikinimo ir atšaukimo.

3. Nacionalinė viza užsieniečiui išduodama tik po Migracijos departamento konsultacijų su šio Įstatymo 4 straipsnio 4 dalyje nurodytomis institucijomis.

4. Migracijos departamentas, nagrinėdamas prašymą išduoti nacionalinę vizą, turi teisę reikalauti pateikti papildomus dokumentus, patvirtinančius užsieniečio ir (arba) darbdavio, švietimo įstaigos arba priimančiojo subjekto pateiktą informaciją, taip pat prašyme išduoti nacionalinę vizą nurodytus duomenis.

5. Dokumentų nacionalinei vizai gauti pateikimo, konsultacijų vykdymo, nacionalinės vizos išdavimo ar atsisakymo ją išduoti, nacionalinės vizos panaikinimo ir atšaukimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras.“

9 straipsnis. 26 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 26 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Šio straipsnio 1 dalies 2–5 punktuose nustatytos sąlygos netaikomos užsieniečiams, kuriems leidimas laikinai gyventi išduodamas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 1 arba 2 punktuose nustatytais pagrindais ir šių užsieniečių šeimos nariams. Šio straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose nustatytos sąlygos netaikomos užsieniečiams, kuriems leidimas laikinai gyventi išduodamas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 7 (kai užsieniečiui yra nustatyta globa (rūpyba)), 8, 10, 11 arba 12 punktuose nustatytais pagrindais.“

10 straipsnis. 28 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 28 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„28 straipsnis. Leidimo gyventi išdavimas, pakeitimas ir panaikinimas

1. Pirmą kartą išduodant užsieniečiui leidimą gyventi, paprastai išduodamas leidimas laikinai gyventi, išskyrus šiame Įstatyme nustatytus atvejus. Leidimas laikinai gyventi keičiamas šio Įstatymo nustatytais pagrindais.

2. Užsienietis, esantis ne Lietuvos Respublikoje, prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi pateikia per Migracijos departamento pasirinktą išorės paslaugų teikėją. Užsienietis, esantis Lietuvos Respublikos teritorijoje teisėtai, prašymą išduoti leidimą gyventi pateikia Migracijos departamentui, tačiau tokio prašymo pateikimas nesuteikia teisės užsieniečiui būti Lietuvos Respublikos teritorijoje, iki bus išnagrinėtas užsieniečio prašymas išduoti leidimą gyventi ir priimtas sprendimas.

3. Užsienietis prašymą pakeisti leidimą gyventi pateikia Migracijos departamentui.

4. Sprendimą dėl leidimo laikinai gyventi užsieniečiui išdavimo, keitimo ir panaikinimo priima ir leidimą laikinai gyventi užsieniečiui išduoda ir keičia Migracijos departamentas.

5. Vidaus reikalų ministras nustato tvarką, reglamentuojančią prašymų išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi pateikimą ir leidimų laikinai gyventi užsieniečiams išdavimą, pakeitimą, panaikinimą, vertinimą, ar užsienietis atitinka leidimo laikinai gyventi išdavimo ar keitimo sąlygas, ar nėra atsisakymo išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi ir leidimo laikinai gyventi panaikinimo pagrindų, taip pat vertinimą, ar santuoka, registruota partnerystė, įvaikinimas ar įmonė yra fiktyvūs.“

11 straipsnis. 29 straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 29 straipsnį.

12 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32 straipsnio 4 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) mokytis pagal ikimokyklinio, priešmokyklinio, bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo programą (programas) švietimo, mokslo ir sporto ministro nustatyta tvarka. Teisė mokytis pagal ikimokyklinio, priešmokyklinio, bendrojo ugdymo programą (programas) užtikrinama ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo nelydimo nepilnamečio užsieniečio buvimo Lietuvos Respublikoje nustatymo dienos;“.

13 straipsnis. 33 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 33 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsieniečio prašymas išduoti ar pakeisti leidimą gyventi turi būti išnagrinėtas ir leidimas gyventi turi būti išduotas, pakeistas arba atsisakyta jį išduoti ar pakeisti:

1) dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo, išskyrus šios dalies 2 ir 3 punktuose nurodytus atvejus, – ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo pateikimo dienos;

2) dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo – ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo prašymo pateikimo dienos:

a) šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4² punkte nustatytu pagrindu, kai užsienietis yra perkeliamas įmonės viduje, ir yra šio Įstatymo 44² straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytas atvejis, taip pat šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 16 punkte nustatytu pagrindu;

b) šio punkto a papunktyje nurodyto užsieniečio šeimos nariui;

c) šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5 punkte nustatytu pagrindu, kai yra šio Įstatymo 45 straipsnio 1 dalies 8 punkte nurodytas atvejis, taip pat šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 6 punkte nustatytu pagrindu, kai yra šio Įstatymo 46 straipsnio 1 dalies 1 ar 3 punkte nurodytas atvejis;

d) šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatytu pagrindu, kai užsienietis yra studijas ar mokymąsi pagal formaliojo profesinio mokymo programą pabaigęs Lietuvos Respublikoje;

3) dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo ar pakeitimo – ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo prašymo pateikimo dienos:

a) kai užsienietis ketina dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą;

b) šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4² punkte nustatytu pagrindu, kai užsienietis yra perkeliamas įmonės viduje, ir yra šio Įstatymo 44² straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punkte nurodytas atvejis;

c) šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5¹, 13 ir 15 punktuose nustatytais pagrindais;

d) šio Įstatymo 45 straipsnio 1 dalies 2¹ ir 2² punktuose nustatytais pagrindais;

e) šio punkto a, b, c ir d papunkčiuose nurodyto užsieniečio šeimos nariui;

4) dėl leidimo nuolat gyventi išdavimo – ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo pateikimo dienos;

5) dėl leidimo laikinai gyventi pakeitimo, išskyrus šios dalies 3 punkte nurodytus atvejus, – ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo prašymo pateikimo dienos.“

14 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 35 straipsnio 1 dalies 16 punkto nuostatą iki dvitaškio ir ją išdėstyti taip:

„16) darbdavys, kuris įsipareigoja įdarbinti užsieniečių pagal darbo sutartį, arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsieniečių pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, kai dėl leidimo laikinai gyventi kreipiamasi pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 ar 4¹ punktą, ar priimančioji įmonė, įsteigta Lietuvos Respublikoje, į kurią užsienietis perkeliamas įmonės viduje, ar priimančysis subjektas:“.

2. Pakeisti 35 straipsnio 1 dalies 16 punkto a papunktį ir jį išdėstyti taip:

„a) yra bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo nuostatas ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai arba per

pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo. Taip pat, kai darbdavio, kuris įsipareigoja įdarbinti užsieniečių pagal darbo sutartį, arba bent vieno iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsieniečių pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, kai dėl leidimo laikinai gyventi kreipiamasi pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 ar 4¹ punktą, priimančiosios įmonės, įsteigtos Lietuvos Respublikoje, į kurią užsienietis perkeliamas įmonės viduje, ar priimančiojo subjekto vadovas ar vadovo įgaliotas asmuo buvo bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir (arba) buvo skirta administracinė nuobauda pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodeksą už nelegalų darbą, ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai;“.

3. Pakeisti 35 straipsnio 1 dalies 18 punktą ir jį išdėstyti taip:

„18) užsienietis, priimtas studijuoti į mokslo ir studijų instituciją pagal studijų programą (programas), yra surinkęs mažiau kaip 40 studijų kreditų per pastaruosius vienerius studijų metus ir šio straipsnio 1¹ dalyje nustatyta tvarka nenustatyta pateisinamų priežasčių arba yra pašalintas iš mokslo ir studijų institucijos pagal jos nustatytą studijų organizavimo tvarką.“

4. Pakeisti 35 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsienietis, kuriam atsisakyta išduoti ar pakeisti leidimą gyventi, gali pateikti prašymą išduoti leidimą gyventi praėjus ne mažiau kaip vieneriems metams nuo sprendimo atsisakyti išduoti ar pakeisti leidimą gyventi priėmimo. Šis apribojimas netaikomas, kai leidimą laikinai gyventi atsisakyta išduoti ar pakeisti šio straipsnio 1 dalies 16 punkte nustatytais pagrindais arba kai dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo kitu pagrindu kreipiasi nepilnametis užsienietis, kuriam atsisakyta išduoti leidimą laikinai gyventi, arba užsieniečio, kuriam suteiktas prieglobstis Lietuvos Respublikoje, šeimos narys, kuriam atsisakyta išduoti leidimą laikinai gyventi.“

15 straipsnis. 36 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 36 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsienietis, kuriam išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5¹ punkte nustatytu pagrindu, ne vėliau kaip per 7 dienas nuo šio Įstatymo 45¹ straipsnio 3 dalyje nurodyto startuolio, kaip jis apibrėžtas Lietuvos Respublikos smulkaus ir vidutinio verslo įstatyme (toliau – startuolis), įsteigimo ar tapimo startuolio dalyviu dienos privalo raštu pranešti ekonomikos ir inovacijų ministro įgaliotai institucijai apie startuolio įsteigimą ir pradėtą vykdyti jės jo įsteigimo dokumentuose nurodytą veiklą arba tapimą startuolio dalyviu.“

2. Papildyti 36 straipsnį 2¹ dalimi:

„2¹. Užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4¹ punkte nustatytu pagrindu, privalo Migracijos departamentui pranešti apie darbą pas kitą darbdavį (kai nekeičiamas darbdavys, kuris įsipareigojo užsieniečių įdarbinti) ne vėliau kaip per 7 dienas nuo darbo sutarties sudarymo. Jeigu nuo pirmą kartą išduoto leidimo laikinai gyventi šiuo pagrindu išdavimo yra praėję 12 mėnesių, užsienietis privalo pranešti Migracijos departamentui apie pakeistą darbdavį ne vėliau kaip per 7 dienas nuo darbo sutarties sudarymo.“

3. Pakeisti 36 straipsnio 3 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) darbdavys – apie darbo sutarties su užsieniečiu, turinčiu leidimą laikinai gyventi, nutraukimą, apie užsieniečio neatvykimą ar neįdarbinimą, jeigu nuo darbdavio nurodytos dienos, kai užsienietis turėjo atvykti į Lietuvos Respubliką, praėjo daugiau kaip 10 dienų, arba apie užsieniečio, priimto dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, darbo užmokesčio dydžio sumažėjimą, jeigu darbo užmokesčio dydis tampa mažesnis, negu nustatytas šio Įstatymo 44¹ straipsnio 1 dalies 1 punkte arba darbo funkcijos keitimą;“.

4. Pakeisti 36 straipsnio 3 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) ekonomikos ir inovacijų ministro įgaliota institucija – apie užsieniečių, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5¹ punkte nustatytu pagrindu ir kuris per šio Įstatymo 45¹ straipsnio 3 dalyje nustatytą terminą neįsteigė startuolio ar nevykdo jo įsteigimo

dokumentuose nurodytos veiklos arba kuris per šio Įstatymo 45¹ straipsnio 3 dalyje nustatytą terminą netapo startuolio dalyviu, taip pat apie užsienietį, kuriam išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5¹ punkte nustatytu pagrindu, jeigu paaiškėja, kad jis nebėra startuolio dalyvis ar šio užsieniečio buvimas Lietuvos Respublikoje nėra būtinas startuolio veiklai;“.

16 straipsnis. 40 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 40 straipsnio 1 dalies 5¹ punktą ir jį išdėstyti taip:

„5¹) jis ketina Lietuvos Respublikoje steigti startuolį ir vykdyti jo veiklą, pagal šio Įstatymo 45¹ straipsnio nuostatas;“.

2. Pakeisti 40 straipsnio 1 dalies 15 punktą ir jį išdėstyti taip:

„15) jis yra studijas arba mokymąsi pagal formaliojo profesinio mokymo programą užbaigęs užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi buvo išduotas šio Įstatymo 46 straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punkte nurodytais atvejais, arba mokslinius tyrimus ir eksperimentinės plėtros darbus užbaigęs tyrėjas, kuriam leidimas laikinai gyventi buvo išduotas šio Įstatymo 49² straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju;“.

3. Pakeisti 40 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Šeimos narys, atvykstantis gyventi į Lietuvos Respubliką kartu su užsieniečiu, kuris atitinka šio Įstatymo 43 straipsnio 6 ir 6¹ dalyse nustatytas sąlygas, dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo gali kreiptis kartu su šiuo užsieniečiu ir prašymas nagrinėjamas kartu su šio užsieniečio prašymu bei sprendimai dėl leidimo išdavimo priimami tuo pačiu metu, jeigu prašymai dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo buvo pateikti kartu. Leidimas laikinai gyventi jam išduodamas tokiam pačiam laikotarpiui kaip ir užsieniečiui, su kuriuo į Lietuvos Respubliką atvyksta šeimos narys.“

17 straipsnis. 43 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 43 straipsnio 1 dalies 8 punktą ir jį išdėstyti taip:

„8) atsiranda itin sunkių aplinkybių, susijusių su santuokos ar registruotos partnerystės nutraukimu arba šeimos nario mirtimi, reglamentuotą šio Įstatymo 28 straipsnio 5 dalyje numatytoje tvarkoje. Šiuo atveju prašymas išduoti leidimą laikinai gyventi turi būti pateiktas iki santuokos ar registruotos partnerystės sutarties nutraukimo arba šeimos nario mirties dienos, jeigu užsieniečiui dar nebuvo išduotas leidimas laikinai gyventi šeimos susijungimo atveju, arba ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo santuokos ar registruotos partnerystės sutarties nutraukimo arba šeimos nario mirties dienos, jeigu užsienietis iki santuokos ar registruotos partnerystės sutarties nutraukimo arba šeimos nario mirties dienos turėjo leidimą laikinai gyventi, išduotą šeimos susijungimo atveju. Leidimas laikinai gyventi pagal šį punktą gali būti išduotas vieneriems metams.“

2. Pakeisti 43 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Užsieniečiui šeimos susijungimo atveju leidimas laikinai gyventi išduodamas tokiam pačiam laikotarpiui, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas užsieniečiui, pas kurį atvykstama šeimos susijungimo tikslu. Užsieniečiui, kuris šeimos susijungimo tikslu atvyksta pas užsienietį, turintį leidimą nuolat gyventi, arba pas Lietuvos Respublikos pilietį, leidimas laikinai gyventi išduodamas 2 metams, o keičiamas 4 metams.“

3. Pakeisti 43 straipsnio 6 dalį iki dvitaškio ir ją išdėstyti taip:

„6. Šio straipsnio 1 dalies 2, 5 ir 6 punktuose nurodytas užsienietis, kurio šeimos nariai atvyksta šeimos susijungimo tikslu, turi būti pragyvenęs Lietuvos Respublikoje pastaruosius 2 metus, turėti ne mažiau kaip vienerius metus galiojantį leidimą laikinai gyventi ir turėti pagrįstas perspektyvas įgyti teisę nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje, reglamentuojamas pagal šio Įstatymo 28 straipsnio 5 dalyje nustatytą tvarką. Šis reikalavimas netaikomas, kai šeimos nariai atvyksta pas užsienietį.“

4. Pakeisti 43 straipsnio 6 dalies 2–3 punktus ir juos išdėstyti taip:

„2) kuris kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi arba turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 1, 2, 4¹, 4², 5¹, 13 ar 16 punkte nustatytais pagrindais;

3) kuris kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi arba turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 14 punkte nustatytu pagrindu. Šia teise užsienietis gali pasinaudoti, jeigu šeima jau buvo sukurta toje Europos Sąjungos valstybėje narėje, kurioje užsienietis įgijo ilgalaikio gyventojo statusą;“.

5. Pakeisti 43 straipsnio 6 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) kuris kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi arba turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio Įstatymo 45 straipsnio 1 dalies 1–2² punktuose nustatytais pagrindais.“

6. Pakeisti 43 straipsnio 6¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„6¹. Šio straipsnio 6 dalies reikalavimai netaikomi:

1) kai šeimos nariai atvyksta šeimos susijungimo tikslu pas užsienietį, nurodytą šio straipsnio 1 dalies 2 ir 5 punktuose, kuris kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi arba turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio Įstatymo 46 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytu pagrindu, ir studijuojantį magistrantūroje arba doktorantūroje, taip pat kai užsienietis kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo šio Įstatymo 49⁴ straipsnyje nustatytu pagrindu ir yra Lietuvos Respublikoje užbaigęs magistrantūros arba doktorantūros studijas arba tyrėjas, užbaigęs mokslinius tyrimus ir eksperimentinės plėtos darbus;

2) jeigu dėl leidimo laikinai gyventi kreipiasi šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytas nepilnametis užsienietis, kurio abu tėvai arba vienas iš tėvų, kuriam nustatyta užsieniečio globa, arba turimas vienintelis iš tėvų (įtėvių) ar globėjas (rūpintojas) kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo arba turi leidimą laikinai gyventi.“

7. Pripažinti netekusia galios 43 straipsnio 6² dalį.

18 straipsnis. 44 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 44 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„44 straipsnis. Leidimo laikinai gyventi išdavimas užsieniečiui, kuris ketina dirbti

1. Leidimas laikinai gyventi gali būti išduodamas užsieniečiui, kuris ketina dirbti Lietuvos Respublikoje, kai jis:

1) yra Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybėje narėje įsteigtos įmonės darbuotojas, dirbantis pagal neterminuotą darbo sutartį, šios įmonės komandiruojamą laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką ir yra apdraustas socialiniu draudimu toje valstybėje narėje;

2) atitinka šias sąlygas:

a) pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui. Tuo atveju, jeigu užsienietis bus įdarbinamas pagal laikinojo darbo sutartį, pateikiamas laikinojo įdarbinimo įmonės, įrašytos į Lietuvos Respublikos valstybinės darbo inspekcijos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos sudaromą ir jos interneto svetainėje skelbiamą laikinojo įdarbinimo įmonių sąrašą, įsipareigojimas įdarbinti užsienietį pagal laikinojo darbo sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui ir nustatyti visą darbo laiko normą bei darbo Lietuvos Respublikoje metu mokėti užsieniečiui mėnesinį darbo užmokestį ne mažesnę negu Lietuvos statistikos departamento paskutinio paskelbto kalendorinių metų vidutinio mėnesinio bruto darbo užmokesčio šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) (toliau – paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU) dydžio, o laikotarpiais tarp siuntimų – ne mažesnę negu Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtinta minimalioji mėnesinė alga;

b) pateikiama darbdavio informacija apie užsieniečio turimą kvalifikaciją, susijusią su atliktinu darbu; arba apie užsieniečio turimą ne mažesnę negu vienerių metų darbo patirtį per pastaruosius 3 metus, susijusią su atliktinu darbu; arba apie numatomą užsieniečiui mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU dydis, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytą atvejį. Užsieniečiui, kuris atvyksta dirbti pagal laikinojo darbo sutartį, taikomos šio punkto sąlygos dėl užsieniečio kvalifikacijos arba darbo patirties;

c) Užimtumo tarnyba prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ministerijos (toliau – Užimtumo tarnyba) socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka priima sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytus atvejus.

2. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkto b ir c papunkčiuose nurodytos sąlygos netaikomos užsieniečiui, kuris, Lietuvos Respublikoje pabaigęs studijas ar mokymąsi pagal formaliojo profesinio mokymo programą, ketina dirbti ir kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo arba pakeitimo šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatytu pagrindu nepraėjus 10 metų nuo studijų ar mokymosi pagal formaliojo profesinio mokymo programą baigimo. Šio straipsnio 1 dalies 3 punkto c papunktyje nurodyta sąlyga taip pat netaikoma užsieniečiui, kurio profesija yra įtraukta į Užimtumo tarnybos direktoriaus patvirtintą profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą pagal ekonominės veiklos rūšis (toliau – Profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašas pagal ekonominės veiklos rūšis) ir nėra išnaudota kvota, nustatoma pagal šio Įstatymo 57¹ straipsnį ir užsieniečiui, kuriam buvo suteikta laikinoji apsauga Lietuvos Respublikoje, ir leidimas laikinai gyventi šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytu pagrindu išduodamas pirmą kartą arba pakeičiamas, kai užsieniečio darbdavys nepasikeitė. Ši dalis netaikoma užsieniečiui, kuris ketina dirbti pagal laikinojo darbo sutartį.

3. Leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas užsieniečio darbo Lietuvos Respublikoje laikotarpiui, bet ne ilgiau kaip 2 metams.

4. Leidimas laikinai gyventi gali būti keičiamas, jeigu užsienietis ketina toliau dirbti Lietuvos Respublikoje ir atitinka šio straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punkte nustatytas sąlygas.

5. Kai pasibaigia užsieniečio darbo laikotarpis arba užsienietis nutraukia darbą Lietuvos Respublikoje, jis privalo išvykti iš Lietuvos Respublikos.

6. Jeigu užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punktą, pageidauja pakeisti darbdavį arba darbo funkciją pas tą patį darbdavį, jis turi pateikti Migracijos departamentui prašymą leisti pakeisti darbdavį ar darbo funkciją. Patikrinęs, ar užsienietis atitinka šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytas sąlygas, o tais atvejais, kai turi būti priimtas šio straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktyje nurodytas Užimtumo tarnybos sprendimas, patikrinęs, ar šis sprendimas priimtas, Migracijos departamentas priima sprendimą dėl leidimo pakeisti darbdavį ar darbo funkciją ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo pateikimo dienos. Šis sprendimas galioja vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos.

7. Jeigu su užsieniečiu ketinama sudaryti darbo keliems darbdaviams sutartį, šio straipsnio 1 dalies 2 punkto a papunktyje numatytą įsipareigojimą pateikia pirmasis darbdavys, nurodydamas ir kitus darbdavius.“

19 straipsnis. 44¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 44¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„44¹ straipsnis. Leidimo laikinai gyventi (Europos Sąjungos mėlynosios kortelės) išdavimas užsieniečiui, kuris ketina dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą

1. Leidimas laikinai gyventi (Europos Sąjungos mėlynoji kortelė) gali būti išduodamas arba keičiamas užsieniečiui, kuris ketina dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, kai jis atitinka šias sąlygas:

1) pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui pagal darbo sutartį ir mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu 1,2 paskutinio paskelbto kalendorinių metų vidutinio mėnesinio BDU dydžio;

2) pateikiamas dokumentas, patvirtinantis, kad užsienietis atitinka Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytas sąlygas užsiimti reglamentuojama profesine veikla, nurodyta darbo sutartyje, o jeigu profesinė veikla nereglamentuojama, – darbdavio informacija apie užsieniečio aukštą profesinę kvalifikaciją, susijusią su atliktinu darbu;

3) pateikiamas dokumentas, patvirtinantis, kad darbdavys, kuris ketina įdarbinti užsieniečių dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos darbą kaip įmonės vadovą, yra Lietuvos Respublikoje įsteigta įmonė, kurios dalyvio (užsienio valstybėje įsteigtos įmonės ar įmonių grupės) metinės pajamos per paskutinius 3 finansinius metus (jeigu įmonė veikia trumpiau negu 3 metus, – nuo įmonės įsteigimo dienos) iki prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi pagal šį straipsnį pateikimo dienos bent vienais finansiniais metais yra ne mažesnės negu 1 000 000 eurų. Šį dokumentą išduoda ekonomikos ir inovacijų ministro įgaliota institucija ekonomikos ir inovacijų ministro nustatyta tvarka.

2. Lietuvos Respublikoje teisėtai esantis užsienietis, pateikęs prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi šiame straipsnyje nurodytu pagrindu (Europos Sąjungos mėlynąją kortelę), turi teisę pradėti dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą pas darbdavį, kuris įsipareigoja įdarbinti užsieniečių šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytais sąlygomis, prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi nagrinėjimo laikotarpiu nuo prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi šiame straipsnyje nurodytu pagrindu pateikimo.

3. Profesinės patirties prilyginimo aukštojo mokslo kvalifikacijai ir tai patvirtinančio dokumento išdavimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Ši tvarka taikoma tik nereglamentuojamoms Lietuvos profesijų klasifikatoriaus 1, 2 arba 3 pagrindinėms grupėms priskirtoms profesijoms, kurioms būtina aukšta profesinė kvalifikacija. Ši tvarka netaikoma užsieniečiams, ketinantiems dirbti juridinių asmenų vadovais ar juridinių asmenų vadovų pavaduotojais.

4. Užsieniečiui, kuris ketina dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas 3 metams, o jeigu darbo sutartis sudaryta trumpesniai negu 3 metų laikotarpiui, – darbo sutarties galiojimo laikotarpiui ir dar 3 mėnesiams.

5. Jeigu užsienietis per pirmuosius teisėto darbo Lietuvos Respublikoje metus pageidauja pakeisti darbdavį arba, netekęs darbo ir nepraėjus 6 mėnesiams, ketina dirbti kitą aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, jis turi pateikti Migracijos departamentui prašymą leisti pakeisti darbdavį. Patikrinęs, ar užsienietis atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas dirbti šį aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą Migracijos departamentas priima sprendimą dėl leidimo pakeisti darbdavį ne vėliau kaip per 14 dienų nuo prašymo pateikimo dienos. Šis sprendimas galioja vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos. Užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šiame straipsnyje nustatytu pagrindu, gali dirbti ir pas kitą darbdavį, jeigu nekeičiamas darbdavys, kuris įsipareigojo užsieniečių įdarbinti.

6. Užsienietis, kuris turi kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą Europos Sąjungos mėlynąją kortelę, galiojančią daugiau nei vienerius metus, gali atvykti į Lietuvos Respubliką ir pradėti dirbti. Užsienietis į Lietuvos Respubliką gali atvykti dirbti iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės nei ta, kuri jam išdavė Europos Sąjungos mėlynąją kortelę, jeigu joje pragyveno ne trumpiau kaip 6 mėnesius kaip Europos Sąjungos mėlynosios kortelės turėtojas. Prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi užsienietis, turintis kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą Europos Sąjungos mėlynąją kortelę, ir jo šeimos nariai, turintys kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą leidimą laikinai gyventi, jeigu šeimos nariai atvyko kartu su užsieniečiu, turi pateikti ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo užsieniečio, turinčio kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą Europos Sąjungos mėlynąją kortelę, darbo Lietuvos Respublikoje pradžios. Užsieniečiui, kuris turi kitos Europos Sąjungos valstybės narės išduotą Europos Sąjungos mėlynąją kortelę ir atvyksta dirbti į Lietuvos Respubliką, leidimui laikinai gyventi išduoti taikomos šio straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos, išskyrus šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytą sąlygą, kai užsieniečio profesinė veikla neregamentuojama.

7. Jeigu su užsieniečiu ketinama sudaryti darbo keliems darbdaviams sutartį, šio straipsnio 1 dalies 1 punkte numatytą įsipareigojimą pateikia pirmasis darbdavys, nurodydamas ir kitus darbdavius.

8. Šio straipsnio nuostatos netaikomos užsieniečiams, kuriems taikomos šio Įstatymo 45 straipsnio nuostatos.“

20 straipsnis. 44² straipsnio pakeitimas

Pripažinti netekusia galios 44² straipsnio 1¹ dalį.

21 straipsnis. 45 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 45 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) yra dalyvis įmonės, kuri ne mažiau kaip pastaruosius 6 mėnesius iki užsieniečio kreipimosi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo pagal verslo planą vykdo steigimo dokumentuose nurodytą veiklą Lietuvos Respublikoje, kurioje visą darbo laiką dirba Lietuvos Respublikos, kitos Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybės narės piliečiai ar nuolat Lietuvos Respublikoje gyvenantys užsieniečiai, kuriems mokamas mėnesinis darbo užmokestis bendrai sudaro ne mažiau kaip 2 paskutinio paskelbto kalendorinių metų vidutinio mėnesinio BDU dydžius, ir kurios nuosavo kapitalo (ne akcinės bendrovės ir ne uždarnosios akcinės bendrovės atveju – turto) vertė sudaro ne mažiau kaip 28 000 eurų, iš kurių ne mažiau kaip 14 000 eurų – užsieniečio investuotos lėšos ar kitas turtas, ir jis yra šios įmonės vadovas arba yra akcinės bendrovės ar uždarnosios akcinės bendrovės akcininkas, kuriam nuosavybės teise priklausančių bendrovės akcijų nominalioji vertė yra ne mažesnė kaip 1/3 šios bendrovės įstatinio kapitalo;“.

2. Pakeisti 45 straipsnio 1 dalies 2² punktą ir jį išdėstyti taip:

„2²) yra vadovas įmonės, kuri vykdo steigimo dokumentuose nurodytą veiklą Lietuvos Respublikoje, kurios nuosavo kapitalo (ne akcinės bendrovės ir ne uždarnosios akcinės bendrovės atveju – turto) vertė sudaro ne mažiau kaip 500 000 eurų ir kurioje įsteigtos ne mažiau kaip dešimt darbo vietų ir jose visą darbo laiką dirba Lietuvos Respublikos, kitos Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybės narės piliečiai ar nuolat Lietuvos Respublikoje gyvenantys užsieniečiai ir šiems darbuotojams mokamas mėnesinis darbo užmokestis, ne mažesnis negu paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU dydis, arba užsieniečiai, kurie turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4¹ punkte nurodytu pagrindu, ir jo atvykimo tikslas yra darbas toje įmonėje;“.

22 straipsnis. 45¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 45¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„45¹ straipsnis. Leidimo laikinai gyventi išdavimas užsieniečiui, kuris ketina Lietuvos Respublikoje steigti startuolį ir vykdyti jo veiklą

1. Leidimas laikinai gyventi gali būti išduodamas užsieniečiui, kuris ketina Lietuvos Respublikoje steigti startuolį ir vykdyti jo veiklą, jeigu ekonomikos ir inovacijų ministro įgaliota institucija raštu patvirtina, kad užsienietis įrodė, kad plėtoja startuolio veiklą, kurią ketina vykdyti Lietuvos Respublikoje, kad užsiimti šia veikla užsienietis turi reikiamą kvalifikaciją, finansavimą bei verslo planą, ir kad šio užsieniečio, būsiančio numatomo įsteigti startuolio dalyviu, buvimas Lietuvos Respublikoje būtinas startuolio veiklai. Startuolio dalyviais gali būti ne daugiau kaip 4 užsieniečiai.

2. Vertinimo tvarką, pagal kurią nustatoma, ar numatomo steigti startuolio veikla turi didelį ir inovacijomis grindžiamą verslo plėtros potencialą ir ar užsiimti šia veikla užsienietis turi reikiamą kvalifikaciją, finansavimą bei verslo planą, nustato ekonomikos ir inovacijų ministras, suderinęs su švietimo, mokslo ir sporto ministru ir vidaus reikalų ministru.

3. Užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5¹ punkte nustatytu pagrindu, ne vėliau kaip per 120 dienų nuo leidimo laikinai gyventi jam išdavimo dienos privalo įsteigti startuolį ir pradėti vykdyti jo steigimo dokumentuose nurodytą veiklą. Jeigu startuolį įsteigė ne visi būsimos įmonės dalyviai, užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 5¹ punkte nustatytu pagrindu ir kuris atvyksta į Lietuvos Respubliką ketindamas tapti jau įsteigto startuolio dalyviu, ne vėliau kaip per 60 dienų nuo leidimo laikinai gyventi jam išdavimo dienos privalo tapti startuolio dalyviu.

4. Užsieniečiui, kuris ketina Lietuvos Respublikoje steigti startuolį ir vykdyti jo veiklą, leidimas laikinai gyventi išduodamas 2 metams. Šis leidimas, ekonomikos ir inovacijų ministro įgaliotai institucijai patvirtinus, kad užsienietis atitinka šio straipsnio 1 dalyje nurodytus reikalavimus, gali būti pakeistas 3 metams.

5. Užsienietis, nutraukęs startuolio veiklą, privalo išvykti iš Lietuvos Respublikos, išskyrus atvejus, kai jam išduodamas leidimas gyventi kitu šio Įstatymo nustatyto pagrindu.“

23 straipsnis. 46 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 46 straipsnio 1 dalies 2–3 punktus ir juos išdėstyti taip:

„2) priimtas mokytis į švietimo įstaigą pagal bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo programą (programas);

3) prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi pateikimo metu studijuoja užsienio valstybėje ir po jo studijų suteikiama aukštojo mokslo kvalifikacija ir yra sudaręs su priimančiuoju subjektu stažuotės atlikimo sutartį. Leidimas laikinai gyventi taip pat gali būti išduodamas užsieniečiui, atitinkančiam šiame punkte išvardytas sąlygas, jeigu jis yra užbaigęs studijas ne vėliau kaip prieš 2 metus iki prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi pateikimo datos;“.

2. Pakeisti 46 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytam užsieniečiui leidimas laikinai gyventi išduodamas studijų laikotarpiui, bet ne ilgiau kaip dvejiems metams. Tais atvejais, kai leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas studijų paskutinių metų laikotarpiui, leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas laikotarpiui, iki 6 mėnesių ilgesniam negu numatomas studijų laikotarpis. Tais atvejais kai leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas užsieniečiui, kuris studijuoja doktorantūroje, leidimas laikinai gyventi išduodamas ir keičiamas 3 metų laikotarpiui. Šio straipsnio 1 dalies 2, 3 ir 4 punktuose nurodytam užsieniečiui leidimas laikinai gyventi išduodamas mokymosi, stažuotės ar kvalifikacijos tobulinimo laikotarpiui, bet ne ilgiau kaip vieneriems metams. Leidimas laikinai gyventi gali būti keičiamas, jeigu užsienietis atitinka šio Įstatymo 26 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas (su šio Įstatymo 26 straipsnio 3¹ dalyje nurodyta išimtimi), jeigu užsienietis, priimtas studijuoti į mokslo ir studijų instituciją pagal studijų programą (programas), yra surinkęs ne mažiau kaip 40 studijų kreditų per pastaruosius vienerius studijų metus arba yra surinkęs mažiau kaip 40 studijų kreditų per pastaruosius vienerius studijų metus ir šio Įstatymo 35 straipsnio 1¹ dalyje nustatyta tvarka nustatyta pateisinamų priežasčių, nėra nutraukęs studijų, mokymosi, stažuotės ar kvalifikacijos tobulinimo.“

3. Pripažinti netekusia galios 46 straipsnio 4 dalį.

24 straipsnis. 49 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 49 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Leidimas laikinai gyventi užsieniečiui išduodamas Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytam laikotarpiui, kuris gali būti ne ilgesnis nei 2 metai.“

25 straipsnis. 49⁴ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 49⁴ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„**49⁴ straipsnis. Leidimo laikinai gyventi išdavimas užsieniečiui, užbaigusiam studijas arba formaliojo profesinio mokymo programą, arba tyrėjui, užbaigusiam mokslinius tyrimus ir eksperimentinės plėtros darbus**

1. Užsieniečiui, užbaigusiam studijas arba formaliojo profesinio mokymo programą, arba tyrėjui, užbaigusiam mokslinius tyrimus ir eksperimentinės plėtros darbus, gali būti išduotas leidimas laikinai gyventi, kad jis galėtų ieškoti darbo ir pradėti dirbti arba pradėti veiklą kaip savarankiškai dirbantis asmuo, jeigu jis pateikia mokslo ir studijų institucijos patvirtinimą, kad nuo mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbų užbaigimo nepraėjo vieneri metai, arba mokslo ir studijų institucijos ar švietimo įstaigos ar kito švietimo teikėjo patvirtinimą, kad nuo kvalifikacijos įgijimo nepraėjo vieneri metai.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytam užsieniečiui leidimas laikinai gyventi išduodamas 12 mėnesių laikotarpiui.“

26 straipsnis. 50 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) nutraukiama darbo sutartis su užsieniečiu (išskyrus šios dalies 18 ir 21 punktuose nurodytus atvejus, kai užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi buvo išduotas pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4¹ ar 16 punktą, turi bedarbio statusą ne ilgiau negu 6 mėnesius iš eilės) arba nustatoma, kad su užsieniečiu darbo sutartis nesudaryta, arba užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 punktą, pakeitė darbdavį ar darbo funkciją nesilaikydamas šio Įstatymo 44 straipsnio 6 dalyje nustatytų reikalavimų;“.

2. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 7¹ punktą ir jį išdėstyti taip:

„7¹) užsienietis neįvykdė šio Įstatymo 36 straipsnio 2 dalyje numatyto įpareigojimo ir nustatoma, kad šis užsienietis neįsteigė startuolio ar nevykdo startuolio steigimo dokumentuose nurodytos veiklos, arba užsienietis, kuriam išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5¹ punkte nustatytu pagrindu, nebėra startuolio dalyvis ar šio užsieniečio buvimas Lietuvos Respublikoje nėra būtinas įmonės veiklai arba įsteigta fiktyvi įmonė;“.

3. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 9 punktą ir jį išdėstyti taip:

„9) nutraukiamas mokymasis, studijos, stažuotė, kvalifikacijos tobulinimas arba jeigu užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 6 punkte nurodytu pagrindu, neatvyko mokytis, studijuoti, stažotis ar tobulinti kvalifikacijos, taip pat jeigu užsienietis, priimtas studijuoti į mokslo ir studijų instituciją pagal studijų programą (programas), yra surinkęs mažiau kaip 40 studijų kreditų per pastaruosius vienerius studijų metus ir šio straipsnio 1¹ dalyje nustatyta tvarka nenustatyta pateisinamų priežasčių;“.

4. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 18 punktą ir jį išdėstyti taip:

„18) užsienietis neatitinka šio Įstatymo 44¹ straipsnyje nustatytų sąlygų dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, arba per pirmuosius vienerius teisėto darbo Lietuvos Respublikoje metus pakeitė darbdavį nesilaikydamas šio Įstatymo 44¹ straipsnio 5 dalyje nustatytų reikalavimų, arba turi bedarbio statusą ilgiau negu 6 mėnesius iš eilės;“.

5. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 19 punkto nuostatą iki dvitaškio ir ją išdėstyti taip:

„19) darbdavys, kuris įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba vienas iš darbdavių, kurie įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, kai leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 ar 4¹ punktą, ar priimančioji įmonė, įsteigta Lietuvos Respublikoje, į kurią užsienietis perkeltas įmonės viduje, ar priimantysis subjektas;“.

6. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 19 punkto a papunktį ir jį išdėstyti taip:

„a) yra bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo. Taip pat, kai darbdavio, kuris įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba vienas iš darbdavių, kurie įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, kai dėl leidimo laikinai gyventi krepiamasi pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 ar 4¹ punktą, priimančiosios įmonės, įsteigtos Lietuvos Respublikoje, į kurią užsienietis perkeltas įmonės viduje, ar priimančiojo subjekto vadovas ar vadovo įgaliotas asmuo buvo bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir (arba) buvo skirta administracinė nuobauda pagal Administracinių nusižengimų kodeksą už nelegalų darbą, ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai;“.

7. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 21 punktą ir jį išdėstyti taip:

„21) turi bedarbio statusą ilgiau negu 6 mėnesius iš eilės ar daugiau negu vieną kartą per leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpį, kai leidimas laikinai gyventi buvo išduotas pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 16 punktą.“

8. Papildyti 50 straipsnį 2¹ dalimi:

„2¹. Migracijos departamentas, nustatęs, kad yra šio straipsnio 1 dalies 5 punkte nustatytas leidimo laikinai gyventi panaikinimo pagrindas, kai užsienietį įdarbinusi laikinojo įdarbinimo įmonė yra išbraukta iš Valstybinės darbo inspekcijos sudaromo ir jos interneto svetainėje skelbiamo laikinojo įdarbinimo įmonių sąrašo, taip pat šio straipsnio 1 dalies 19 punkte nustatyti leidimo laikinai gyventi panaikinimo pagrindai, informuoja užsienietį apie tai, kad jam leidimas laikinai gyventi bus panaikintas, jeigu per 3 mėnesius jis nepateiks prašymo leisti pakeisti darbdavį šio Įstatymo 44 straipsnio 7 dalyje ar 44¹ straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka arba jeigu jis nepakeis darbdavio per 6 mėnesius, kai užsienietis, turintis leidimą laikinai gyventi šio Įstatymo 44¹ straipsnyje nustatytu pagrindu, dirba Lietuvos Respublikoje ilgiau nei vienerius metus. Jeigu užsienietis per 3 mėnesius nuo Migracijos departamento pranešimo išsiuntimo nepateikė prašymo leisti pakeisti darbdavį arba jeigu Migracijos departamentas, išnagrinėjęs užsieniečio pateiktą prašymą, priėmė sprendimą neleisti pakeisti darbdavį, arba jeigu užsienietis per 6 mėnesius neinformavo Migracijos departamento apie darbdavio pakeitimą, Migracijos departamentas priima sprendimą dėl leidimo laikinai gyventi panaikinimo šio straipsnio 1 dalies 5 arba 19 punkte nustatytais pagrindais.“

27 straipsnis. 51 straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 51 straipsnį.

28 straipsnis. 53 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 53 straipsnio 1 dalį 8² punktu:

„8²) pragyveno Europos Sąjungos valstybėje narėje be pertraukos pastaruosius 5 metus, iš kurių ne mažiau kaip 2 metus be pertraukos – Lietuvos Respublikoje, ir turėjo leidimą laikinai gyventi kaip leidimą laikinai gyventi (Europos Sąjungos mėlynąją kortelę) turinčio užsieniečio šeimos narys;“.

2. Pakeisti 53 straipsnio 10 dalį ir ją išdėstyti taip:

„10. Leidimą nuolat gyventi išduodant užsieniečiui šio straipsnio 1 dalies 8 ir 8¹ punktuose nustatytais pagrindais, pragyvento laikotarpio nepertraukia buvimo už atitinkamai Lietuvos Respublikos ar kitos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijos ribų laikas, jeigu jis netrunka ilgiau kaip 6 mėnesius iš eilės ir iš viso per 5 metų laikotarpį nesudaro daugiau kaip 10 mėnesių. Jeigu užsienietis leidimą nuolat gyventi siekia gauti šio straipsnio 1 dalies 8¹ punkte nustatytu pagrindu, pragyvento laikotarpio nepertraukia buvimo už Lietuvos Respublikos ar kitos Europos Sąjungos valstybės narės teritorijos ribų laikas, jeigu jis netrunka ilgiau kaip 12 mėnesių iš eilės ir iš viso per 5 metų laikotarpį nesudaro daugiau kaip 18 mėnesių.“

29 straipsnis. 54 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 54 straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) užsienietis gyvena ne Europos Sąjungos valstybėje narėje ilgiau negu 12 mėnesių iš eilės arba užsienietis, kuriam leidimas nuolat gyventi išduotas šio Įstatymo 53 straipsnio 1 dalies 8¹ arba 8² punkte nustatytu pagrindu, gyvena ne Europos Sąjungos valstybėje narėje ilgiau negu 24 mėnesius iš eilės;“.

30 straipsnis. 55 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 55 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsienietis prašymą išduoti arba pakeisti leidimą nuolat gyventi pateikia Migracijos departamentui.“

31 straipsnis. 56 straipsnio pakeitimas

Papildyti 56 straipsnį 10 punktu:

„10) leidimas nuolat gyventi neatsiimamas per 6 mėnesius nuo sprendimo dėl leidimo nuolat gyventi išdavimo priėmimo dienos.“

32 straipsnis. 57 straipsnio pakeitimas

1. Pripažinti netekusiu galios 57 straipsnio 1 dalies 3 punktą.

2. Pripažinti netekusiu galios 57 straipsnio 1 dalies 5 punktą.

3. Pakeisti 57 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) yra užsienio valstybėje, kuri nėra Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybė narė, įsteigtos įmonės darbuotojas, dirbantis pagal neterminuotą darbo sutartį, šios įmonės komandiruojamasis laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką ir yra apdraustas socialiniu draudimu toje valstybėje narėje.“

4. Pakeisti 57 straipsnio 2–3 dalis ir jas išdėstyti taip:

„2. Leidimas dirbti užsieniečiui gali būti išduodamas, jeigu:

1) Lietuvos Respublikoje nėra specialisto, atitinkančio darbdavio keliamus kvalifikacinius reikalavimus arba darbo patirties reikalavimus arba ketinančio dirbti už numatomą mokėti darbo užmokestį;

2) pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui. Jeigu su užsieniečiu ketinama sudaryti darbo keliems darbdaviams sutartį, įsipareigojimą įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui pateikia pirmasis darbdavys, nurodydamas ir kitus darbdavius;

3) pateikiama darbdavio informacija apie užsieniečio turimą kvalifikaciją, susijusią su atliktinu darbu; arba apie užsieniečio turimą ne mažesnę negu vienerių metų darbo patirtį per pastaruosius 3 metus, susijusią su atliktinu darbu; arba apie numatomą užsieniečiui mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu paskutinio paskelbto kalendorinių metų vidutinio mėnesinio BDU dydis.

3. Leidimo dirbti išdavimas šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5 dalyse nurodytam užsieniečiui, ketinančiam pasinaudoti šio Įstatymo 62 straipsnio 2 dalyje nustatyta teise dirbti, nesuteikia teisės užsieniečiui Lietuvos Respublikoje būti ilgiau, negu nustatyta šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5 dalyse.“

33 straipsnis. 57 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 57 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsienietis, kuris ketina dirbti Lietuvos Respublikoje ir kuris pagal šio Įstatymo 58 straipsnį nėra atleidžiamas nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti, privalo įsigyti leidimą dirbti, jeigu:

1) užsienietis ketina pasinaudoti šio Įstatymo 62 straipsnio 2 dalyje nustatyta teise dirbti ir jo profesija neįtraukta į Profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą pagal ekonominės veiklos rūšis;

2) užsienietis ketina pasinaudoti šio Įstatymo 62 straipsnio 2 dalyje nustatyta teise dirbti ir jo profesija įtraukta į Profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą pagal ekonominės veiklos rūšis, ir yra išnaudota kvota, nustatoma pagal šio Įstatymo 57¹ straipsnį;

3) atvyksta į Lietuvos Respubliką dirbti sezoninio darbo;

4) yra užsienio valstybėje, kuri nėra Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybė narė, įsteigtos įmonės darbuotojas, dirbantis pagal neterminuotą darbo sutartį, šios įmonės komandiruojamasis laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką ir yra apdraustas socialiniu draudimu toje valstybėje narėje.“

34 straipsnis. 57¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 57¹ straipsnio 4–5 dalis ir jas išdėstyti taip:

„4. Kvota laikoma išnaudota, jeigu užsieniečiams, kurie atvyksta dirbti pagal profesiją, kuri įtraukta į Profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą pagal ekonominės veiklos rūšis, Lietuvos Respublikos diplomatinių atstovybių ar konsulinių įstaigų užsienyje išduotų nacionalinių vizų, Migracijos departamento išduotų leidimų laikinai gyventi skaičius ir šio Įstatymo 62 straipsnio 2 dalyje nurodytų užsieniečių, apie kurių įdarbinimą pagal tokią profesiją pranešta Užimtumo tarnybai, skaičius bendrai pasiekia kalendoriniams metams nustatytą kvotą.

5. Migracijos departamentas skaičiuoja kvotos išnaudojimą ir apie išnaudotą kvotą skelbia viešai. Užimtumo tarnyba teikia Migracijos departamentui informaciją apie šio Įstatymo 62 straipsnio 2 dalyje nurodytų užsieniečių įdarbinimą ne vėliau kaip kitą darbo dieną nuo informacijos apie užsieniečio įdarbinimą gavimo šio Įstatymo 62 straipsnio 8 dalyje nustatyta tvarka.“

35 straipsnis. 58 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 58 straipsnio 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) turi leidimą laikinai gyventi, išduotą pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 1–3, 6 (kai leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio Įstatymo 46 straipsnio 1 dalies 1 arba 3 punktą), 7–10 punktus;“.

2. Pripažinti netekusiu galios 58 straipsnio 2 punktą.

3. Pakeisti 58 straipsnio 4–6 punktus ir juos išdėstyti taip:

„4) turi arba kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi pakeitimo pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4, 4¹, 4², 5, 5¹, 13, 14, 15 ar 16 punktus arba dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4¹ ar 4² punktus;

5) jis yra šio Įstatymo 11 straipsnio 5¹ dalyje nurodytas užsienietis, atvykstantis į Lietuvos Respubliką ne ilgesniam kaip 90 per 180 dienų laikotarpiui, ar šio Įstatymo 11 straipsnio 6 dalyje nurodytas užsienietis, perkeliamas įmonės viduje ne ilgesniam negu 90 dienų per 180 dienų laikotarpiui dirbti į priimančiąją įmonę, įsteigtą Lietuvos Respublikoje, ir jeigu užsieniečio perkėlimas įmonės viduje, įskaitant judėjimą tarp priimančiųjų įmonių, įsteigtų kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse, netrunka ilgiau negu 3 metus, kai užsienietis perkeliamas įmonės viduje kaip vadovas arba specialistas, ar ilgiau negu vienerius metus, kai jis perkeliamas įmonės viduje kaip darbuotojas – stažuotojas. Jeigu užsienietis dirbs priimančiojoje įmonėje, įsteigtoje Lietuvos Respublikoje, pagal reglamentuojamą profesiją, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatyme, turi būti pateiktas dokumentas, patvirtinantis, kad užsienietis atitinka Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytas sąlygas vykdyti reglamentuojamą profesinę veiklą;

6) yra Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybėje narėje įsteigtos įmonės darbuotojas, šios įmonės komandiruojamasis laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką, ir turintis dokumentą (A1 pažymėjimą arba E 101 formos pažymą), patvirtinantį, kad, vadovaujantis 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentu (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo, jam taikomi siunčiančiosios valstybės narės socialinės apsaugos teisės aktai;“.

4. Pakeisti 58 straipsnio 13 punktą ir jį išdėstyti taip:

„13) jis yra Australijos, Japonijos, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, Jungtinių Amerikos Valstijų, Kanados, Naujosios Zelandijos, Pietų Korėjos pilietis, kuris atvyksta į Lietuvos Respubliką dirbti (įskaitant nurodytoje valstybėje įsteigtos įmonės komandiruojamą laikinai dirbti į įmonę Lietuvos Respublikoje pagal šių įmonių sudarytą sutartį dėl paslaugų teikimo ar darbų atlikimo) ar užsiimti kita teisėta veikla;“.

5. Pripažinti netekusiu galios 58 straipsnio 15 punktą.

6. Pakeisti 58 straipsnio 17 punktą ir jį išdėstyti taip:

„17) neatvyksta į Lietuvos Respubliką ir ketina dirbti nuotoliniu būdu pagal darbo sutartį, sudarytą su įmone, vykdančia veiklą Lietuvos Respublikoje.“

7. Papildyti 58 straipsnį 18 punktu:

„18) jis studijuoja Lietuvos Respublikoje pagal studijų programą (programas) arba yra šio Įstatymo 11 straipsnio 7 dalyje nurodytas užsienietis, atvykstantis į Lietuvos Respubliką ne ilgesniam kaip 360 dienų laikotarpiui.“

36 straipsnis. 60 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 60 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„60 straipsnis. Prašymo išduoti leidimą dirbti nagrinėjimo terminai

Užsieniečio prašymas išduoti leidimą dirbti turi būti išnagrinėtas ne vėliau kaip per 28 dienas nuo prašymo gavimo Užimtumo tarnyboje dienos.“

37 straipsnis. 61 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 61 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„61 straipsnis. Leidimo dirbti galiojimas

1. Leidimas dirbti užsieniečiui išduodamas iki vienerių metų, nurodant darbą (pareigas) ir įmonę, įstaigą, organizaciją arba fizinį asmenį, pas kurį užsienietis dirbs, arba įmonę, įstaigą ar organizaciją, į kurią užsienietis yra komandiruojamasis.

2. Užsieniečiui, kuris atvyksta į Lietuvos Respubliką dirbti sezoninio darbo, leidimas dirbti išduodamas iki 6 mėnesių per 12 mėnesių laikotarpį, skaičiuojant nuo leidimo dirbti sezoninį darbą Lietuvos Respublikoje įsigaliojimo dienos. Leidimo dirbti sezoninį darbą galiojimas iki 6 mėnesių gali sudaryti vieną nepertraukiamą laikotarpį arba kelis trumpesnius laikotarpius, kurių bendra trukmė negali viršyti nustatyto 6 mėnesių per 12 mėnesių laikotarpio.“

38 straipsnis. 61¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 61¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„**61¹ straipsnis. Sprendimas dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams**

1. Užimtumo tarnyba socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka priima sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams įvertinusi, ar užsieniečio, kuris ketina kreiptis arba kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo pagal šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 punktą, darbas atitinka Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikius.

2. Užimtumo tarnyba atsisako priimti šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktyje nurodytą sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams, jeigu:

1) užsieniečio įdarbinimas neatitinka Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikių;

2) užsienietis neatitinka leidimo laikinai gyventi išdavimo sąlygų, nustatytų šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 punkte;

3) užsieniečio darbo užmokestis neatitinka šio Įstatymo 62 straipsnio 5 dalyje nurodyto dydžio, kai vertinama užsieniečio kvalifikacija arba darbo patirtis;

4) darbdavys, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, yra bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą ar nedeklaruotą darbą, ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir nuo dienos, kurią skirta nuobauda baigta vykdyti, praėjo mažiau kaip vieneri metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo, arba darbdavio, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vieno iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, vadovas ar vadovo įgaliotas asmuo buvo bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir (arba) buvo skirta

administracinė nuobauda pagal Administracinių nusižengimų kodeksą už nelegalų darbą, ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai;

5) darbdavys, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, yra likviduojamas, bankrutuojantis arba nevykdo ekonominės veiklos;

6) darbdavys, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, turi didesnę negu vieno bazinės socialinės išmokos dydžio mokestinę nepriemoką Lietuvos Respublikos valstybės biudžetui, savivaldybių biudžetams ar fondams, į kuriuos mokamus mokesčius administruoja Valstybinė mokesčių inspekcija, ar Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetui (išskyrus atvejus, kai mokesčių, delspinigių, baudų mokėjimas išdėstytas dalimis ar atidėtas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka arba dėl šių mokesčių, delspinigių, baudų vyksta mokestinis ginčas);

7) pateikti suklastoti dokumentai arba juose yra tikrovės neatitinkančių duomenų;

8) pateikti ne visi reikalingi dokumentai;

9) nustatoma, kad pas darbdavį, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vieną iš darbdavių, kuris ketina įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, ilgiau negu 90 dienų per pastarųjų 180 dienų laikotarpį buvo nustatytas nedraudžiamasis laikotarpis nors vienam įdarbintam užsieniečiui, išskyrus atvejus, kai užsienietis nedirbo dėl nėštumo, gimdymo, tėvystės atostogų ir (arba) atostogų vaikui prižiūrėti, ligos ar nelaimingo atsitikimo arba kai darbdavys pateikia dokumentą, patvirtinantį, kad tokiam užsieniečiui buvo taikomi ne Lietuvos Respublikos teisės aktai, reglamentuojantys socialinio draudimo sritį;

10) laikinojo įdarbinimo įmonė nėra įtraukta į Valstybinės darbo inspekcijos sudaromą ir jos interneto svetainėje skelbiamą laikinojo įdarbinimo įmonių sąrašą.

3. Sprendimas dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams panaikinamas, jeigu:

1) darbo sutartis nutraukta;

2) darbdavys, kuris įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, yra likviduojamas ar buvo likviduotas arba nevykdo jokios ekonominės veiklos;

3) paaiškėja, kad pateikti suklastoti dokumentai arba juose yra tikrovės neatitinkančių duomenų;

4) darbdavys, kuris įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, yra bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą ar nedeklaruotą darbą, ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas, ir nuo dienos, kurią skirta nuobauda baigta vykdyti, praėjo mažiau kaip vieneri metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo, arba darbdavio, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vieno iš darbdavių, kurie įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, vadovas ar vadovo įgaliotas asmuo buvo bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas, ir (arba) buvo skirta administracinė nuobauda pagal Administracinių nusižengimų kodeksą už nelegalų darbą, ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai;

5) pateiktas darbdavio arba pirmojo darbdavio, arba užsieniečio prašymas panaikinti sprendimą;

6) panaikinamas užsieniečio leidimas laikinai gyventi-;

7) laikinojo įdarbinimo įmonė yra išbraukta iš Valstybinės darbo inspekcijos sudaromo ir jos interneto svetainėje skelbiamo laikinojo įdarbinimo įmonių sąrašo.

4. Sprendimas dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams pripažįstamas netekusiu galios, jeigu užsienietis, laikydamasis šio Įstatymo 44 straipsnio 6 dalyje nustatytų reikalavimų, pakeičia darbdavį ir naujasis darbdavys pateikė informaciją apie užsieniečio įdarbinimą šio Įstatymo 62 straipsnio 8 dalyje nustatyta tvarka.

5. Nustačius, kad yra šio straipsnio 3 dalies 2, 4 arba 7 punkte nustatyti sprendimo dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams panaikinimo pagrindai, Užimtumo tarnyba informuoja Migracijos departamentą, o sprendimas dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams nepanaikinamas 3 mėnesius nuo užsieniečio informavimo dienos, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nurodytą atvejį, kai naujasis užsieniečio darbdavys pateikia informaciją apie užsieniečio įdarbinimą šio Įstatymo 62 straipsnio 8 dalyje nustatyta tvarka.“

39 straipsnis. 62 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 62 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„62 straipsnis. Užsieniečių įsidarbinimas

1. Užsienietis gali įsidarbinti Lietuvos Respublikoje pagal darbo sutartį arba, kai jo nuolatinė darbo vieta yra užsienyje, gali būti atsiųstas laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką.

2. Šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5 dalyse nurodytas užsienietis teisėto buvimo Lietuvos Respublikoje laikotarpiu gali dirbti Lietuvos Respublikoje, jeigu jam yra išduotas leidimas dirbti arba jis atitinka šio Įstatymo 58 straipsnio 6–13 punktuose nustatytas atleidimo nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti sąlygas.

3. Darbdavys gali sudaryti darbo sutartį tik su užsieniečiu, turinčiu leidimą dirbti, išskyrus šio Įstatymo 58 straipsnyje nurodytus atvejus.

4. Užsienietis, kuriam išduota nacionalinė viza ar leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 44 straipsnyje nustatytu pagrindu, gali dirbti tik pas tą darbdavį, kuris įsipareigojo jį įdarbinti, ir atlikti tik tą darbo funkciją, kuriai pas tą darbdavį buvo įdarbintas, išskyrus šio Įstatymo 44 straipsnio 6 dalyje nurodytus atvejus. Užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 44¹ straipsnyje nustatytu pagrindu, gali pakeisti darbdavį šio Įstatymo 44¹ straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka. Jeigu darbdavys, įsipareigojęs užsienietį įdarbinti, nėra keičiamas, toks užsienietis gali dirbti pas kitą darbdavį. Reikalavimas dirbti tik pas tą darbdavį, kuris įsipareigojo užsienietį įdarbinti, ir atlikti tik tą darbo funkciją, kuriai pas tą darbdavį užsienietis buvo įdarbintas, netaikomas užsieniečiams, kuriems leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio Įstatymo 49⁵ straipsnio 1 dalies 1 punktą.

35. Užsieniečio darbo užmokestis negali būti mažesnis už tokį patį darbą pas tą patį darbdavį dirbančio Lietuvos Respublikos gyventojo, o jeigu tokio darbuotojo nėra, užsieniečio darbo užmokestis negali būti mažesnis už Lietuvos statistikos departamento paskutinį paskelbtą kalendorinių metų vidutinį mėnesinį bruto darbo užmokestį šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) pagal atitinkamą ekonominės veiklos rūšį. Jeigu Lietuvos statistikos departamento paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokestis šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) pagal atitinkamą ekonominės veiklos rūšį yra didesnis negu paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU dydis, taikomas reikalavimas mokėti darbo užmokestį, ne mažesnę nei Lietuvos statistikos departamento paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokestis šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) pagal atitinkamą ekonominės veiklos rūšį.

6. Užsieniečio darbo santykius reglamentuoja Darbo kodeksas, šis Įstatymas ir Europos Sąjungos teisės aktai.

7. Užsienietis negali dirbti pagal laikinojo darbo sutartį taip, kaip ji apibrėžiama Darbo kodekse, išskyrus atvejus, kai užsieniečiui išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatytu pagrindu.

8. Darbdavys, įmonė, į kurią užsienietis komandiruojamasis laikinai dirbti, arba fizinis asmuo, pas kurį užsienietis komandiruojamasis laikinai dirbti, informaciją apie įdarbintą arba komandiruojamą laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką užsienietį teikia Valstybinei darbo inspekcijai prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos ir Užimtumo tarnybai per Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos informacinę sistemą Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus, Lietuvos Respublikos vyriausiojo valstybinio darbo inspektoriaus ir Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka.

9. Kai užsieniečiui atsisakoma išduoti leidimą dirbti šio Įstatymo 63 straipsnio 1 dalies 7 ar 9 punkte nustatytu pagrindu arba priimti sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams šio Įstatymo 61¹ straipsnio 2 dalies 7 ar 9 punkte nustatytu pagrindu, darbdavys, kuris buvo įsipareigojęs užsienietį įdarbinti, gali pateikti prašymą išduoti leidimą dirbti arba priimti sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams praėjus ne mažiau kaip 6 mėnesiams nuo sprendimo atsisakyti išduoti leidimą dirbti ar priimti sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams priėmimo dienos.“

40 straipsnis. 63 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 63 straipsnio 1 dalies 3–7 punktus ir juos išdėstyti taip:

„3) užsieniečio darbo užmokestis neatitinka šio Įstatymo 62 straipsnio 5 dalyje nurodyto dydžio;

4) darbdavys, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, yra bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo. Taip pat, kai darbdavio, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vieno iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, vadovas ar vadovo įgaliotas asmuo buvo bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir (arba) buvo skirta administracinė nuobauda pagal Administracinių nusižengimų kodeksą už nelegalų darbą, ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai;

5) darbdavys, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, yra likviduojamas, bankrutuojantis arba nevykdo ekonominės veiklos;

6) darbdavys, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, turi didesnę negu vieno bazinės socialinės išmokos dydžio mokestinę nepriemoką Lietuvos Respublikos valstybės biudžetui, savivaldybių biudžetams ar fondams, į kuriuos mokamus mokesčius administruoja Valstybinė mokesčių inspekcija, ar Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetui (išskyrus atvejus, kai mokesčių, delspinigių, baudų mokėjimas išdėstytas dalimis ar atidėtas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka arba dėl šių mokesčių, delspinigių, baudų vyksta mokestinis ginčas);

7) pateikti suklastoti dokumentai arba juose yra tikrovės neatitinkančių duomenų;“.

2. Pakeisti 63 straipsnio 1 dalies 9 punktą ir jį išdėstyti taip:

„9) nustatoma, kad pas darbdavį, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba vieną iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, ilgiau negu 90 dienų per pastarųjų 180 dienų laikotarpį buvo nustatytas nedraudžiamasis laikotarpis nors vienam įdarbintam užsieniečiui, išskyrus atvejus, kai užsienietis nedirbo dėl

nėštumo, gimdymo, tėvystės atostogų ir (arba) atostogų vaikui prižiūrėti, ligos ar nelaimingo atsitikimo arba kai darbdavys pateikia dokumentą, patvirtinantį, kad tokiame užsieniečiui buvo taikomi ne Lietuvos Respublikos teisės aktai, reglamentuojantys socialinio draudimo sritį.“

3. Pakeisti 63 straipsnio 2 dalies 6–7 punktus ir juos išdėstyti taip:

„6) darbdavys, kuris įsipareigojo įdarbinti užsieniečių pagal darbo sutartį arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigojo įdarbinti užsieniečių pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, yra bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą ar nedeklaruotą darbą, ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas, ir nuo dienos, kurią skirta nuobauda baigta vykdyti, praėjo mažiau kaip vieneri metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo, arba darbdavio, kuris įsipareigoja įdarbinti užsieniečių pagal darbo sutartį, arba bent vieno iš darbdavių, kurie įsipareigoja įdarbinti užsieniečių pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, vadovas ar vadovo įgaliotas asmuo buvo bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo nuostatas ir (arba) buvo skirta administracinė nuobauda pagal Administracinių nusižengimų kodeksą už nelegalų darbą, ir nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo mažiau kaip vieneri metai;

7) darbdavys arba bent vienas iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsieniečių pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, yra likviduojamas ar buvo likviduotas arba nevykdo jokios ekonominės veiklos;“.

4. Pakeisti 63 straipsnio 2 dalies 10 punktą ir jį išdėstyti taip:

„10) pateiktas darbdavio arba pirmojo darbdavio, arba užsieniečio prašymas panaikinti leidimą dirbti.“

41 straipsnis. 63¹ straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 63¹ straipsnį.

42 straipsnis. 71 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 71 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Nepilnamečiai prieglobsčio prašytojai turi teisę mokytis pagal ikimokyklinio, priešmokyklinio, bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo programą (programas) švietimo, mokslo ir sporto ministro nustatyta tvarka. Teisė mokytis pagal priešmokyklinio, bendrojo ugdymo programą (programas) užtikrinama nedelsiant ir ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo suteikti prieglobstį pateikimo dienos. Prieglobsčio prašytojas, pradėjęs mokytis būdamas nepilnametis, turi teisę pabaigti bendrojo ugdymo programą (programas), net jeigu mokydamasis sulaukė pilnametystės.“

43 straipsnis. IV skyriaus ketvirtąjį skirsnio pakeitimas

Pakeisti IV skyriaus ketvirtąjį skirsnį ir jį išdėstyti taip:

„KETVIRTASIS SKIRSNIS

LAIKINOSIOS APSAUGOS LIETUVOS RESPUBLIKOJE SUTEIKIMAS

92 straipsnis. Sprendimo dėl laikinosios apsaugos Lietuvos Respublikoje užsieniečiams suteikimo priėmimas, užsieniečių, kuriems suteikiama laikinoji apsauga, atvykimas, ir laikinosios apsaugos trukmė

1. Jeigu Europos Sąjungos Taryba priima sprendimą, kad yra užsieniečių antplūdis į Europos Sąjungą arba kyla tokio antplūdžio pavojus, vidaus reikalų ministro teikimu sprendimą dėl laikinosios apsaugos suteikimo užsieniečiams priima Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

2. Jeigu Lietuvos Respublikos Vyriausybė priima sprendimą dėl laikinosios apsaugos suteikimo, užsieniečiai, kuriems suteikiama laikinoji apsauga, į Lietuvos Respublikos teritoriją

įleidžiami netaikant reikalavimų turėti galiojantį kelionės dokumentą, sveikatos draudimą ir kitus dokumentus, suteikiančius teisę jiems atvykti į Lietuvos Respubliką ir būti Lietuvos Respublikoje, taip pat gali būti netaikomos nacionalinių vizų ar leidimų gyventi išdavimo sąlygos, jei šių reikalavimų užsienietis negali (negalėjo) užtikrinti dėl objektyvių priežasčių.

3. Laikinoji apsauga suteikiama vieneriems metams. Jeigu Europos Sąjungos Taryba nepriėmė sprendimo panaikinti laikinąją apsaugą, laikinoji apsauga gali būti automatiškai pratęsta 6 mėnesių laikotarpiams ne ilgiau kaip vienerius metus.

4. Laikinosios apsaugos suteikimo užsieniečiams laikotarpis Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip vieneriems metams, jeigu laikinosios apsaugos priežastys išlieka ir sprendimą pratęsti laikinosios apsaugos laikotarpį priima Europos Sąjungos Taryba.

5. Laikinosios apsaugos terminas baigiasi pasibaigus šio straipsnio 3 ar 4 dalyje nustatytam laikinosios apsaugos laikotarpiui arba Europos Sąjungos Tarybai priėmus sprendimą panaikinti laikinąją apsaugą.

6. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, priimdama šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą, paskiria valstybės institucijas ir įstaigas, atsakingas už laikinosios apsaugos suteikimo ir įgyvendinimo proceso valdymą.

93 straipsnis. Priežastys, dėl kurių laikinoji apsauga Lietuvos Respublikoje nesuteikiama

1. Jeigu užsienietis turi teisę gauti laikinąją apsaugą Lietuvos Respublikoje, tačiau yra rimtas pagrindas manyti, kad gali būti priežasčių, dėl kurių laikinoji apsauga nesuteikiama, Migracijos departamentas atlieka tyrimą, susijusį su šių priežasčių nustatymu.

2. Laikinoji apsauga Lietuvos Respublikoje užsieniečiui nesuteikiama, jeigu:

1) yra rimtas pagrindas manyti, kad užsienietis padarė nusikaltimą taikai, nusikaltimą žmoniškumui ar karo nusikaltimą, kaip jie apibrėžiami Lietuvos Respublikos įstatymuose, tarptautinėse sutartyse arba kituose tarptautinės teisės šaltiniuose, arba kurstė ar kitaip dalyvavo darant tokius nusikaltimus;

2) yra rimtas pagrindas manyti, kad užsienietis padarė sunkų nepolitinį nusikaltimą už Lietuvos Respublikos ribų prieš priimant jį į Lietuvos Respubliką kaip asmenį, kuris naudojasi laikinąją apsaugą;

3) yra rimtas pagrindas manyti, kad užsienietis kaltinamas veika, prieštaraujančia Jungtinių Tautų Organizacijos tikslams ir principams;

4) yra rimtas pagrindas manyti, kad jo buvimas Lietuvos Respublikoje kelia grėsmę valstybės saugumui arba jis įsiteisėjęsiu teismo nuosprendžiu pripažintas kaltu dėl labai sunkaus nusikaltimo padarymo ir kelia grėsmę visuomenei;

3. Sprendimą nesuteikti užsieniečiui laikinosios apsaugos Lietuvos Respublikoje priima Migracijos departamentas. Toks užsienietis į Lietuvos Respubliką neįleidžiamas, o jeigu jis jau yra Lietuvos Respublikos teritorijoje, išsiunčiamas iš Lietuvos Respublikos.

94 straipsnis. Užsieniečių, gavusių laikinąją apsaugą Lietuvos Respublikoje, teisės ir pareigos

1. Užsieniečiai, gavę laikinąją apsaugą Lietuvos Respublikoje, laikinosios apsaugos teikimo laikotarpiu turi šias teises:

1) pateikti prašymus suteikti jiems prieglobstį Lietuvos Respublikoje šio Įstatymo nustatyta tvarka;

2) nemokamai gyventi valstybės ir savivaldybių institucijų, įstaigų ar kitų organizacijų jiems pasiūlytose apgyvendinimo vietose;

3) gauti visą reikiamą informaciją apie savo teisinę padėtį Lietuvos Respublikoje gimtąja arba jam suprantama kalba;

4) dirbti ir yra atleidžiami nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti, taip pat verstis individualia veikla taip, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatyme (toliau – individuali veikla);

5) pateikę prašymą išduoti arba pakeisti leidimą laikinai gyventi Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4, 4¹ arba 10 punkte nurodytu pagrindu – dirbti (taip pat ir pagal laikinojo darbo sutartį) ir yra atleidžiami nuo pareigos gauti Užimtumo tarnybos sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams, taip pat verstis individualia veikla;

6) pateikę prašymą suteikti prieglobstį Lietuvos Respublikoje – dirbti ar verstis individualia veikla nuo prašymo suteikti prieglobstį užregistravimo Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje dienos;

7) gauti būtinąją medicinos pagalbą ir kitas būtinas asmens sveikatos priežiūros paslaugas, kurių nesuteikus paciento sveikatos būklė galėtų pablogėti tiek, kad jam prireiktų skubiosios medicinos pagalbos paslaugų, o šių užsieniečių vaikai – ir skiepytis pagal Nacionalinę imunoprofilaktikos programą ir atlikti profilaktinius sveikatos tikrinimus, taip pat, atsižvelgiant į valstybės biudžeto galimybes, gauti receptinius vaistus sveikatos apsaugos ministro nustatytais atvejais ir tvarka;

8) gauti socialines paslaugas, kurių skyrimo ir finansavimo tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras;

9) naudotis Užimtumo įstatyme nustatytais darbo rinkos paslaugomis ir užimtumo rėmimo priemonėmis;

10) būti įtraukti į gyvenamosios vietos nedeklaravusių asmenų apskaitą, jeigu dėl objektyvių priežasčių negali deklaruoti gyvenamosios vietos, Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgalios institucijos nustatyta tvarka;

11) kitas teises, kurios jiems garantuojamos pagal Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis, įstatymus ir kitus teisės aktus.

2. Nepilnamečiai užsieniečiai, gavę laikinąją apsaugą Lietuvos Respublikoje, turi teisę mokytis pagal bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo programą (programas) švietimo ir mokslo ministro nustatyta tvarka.

3. Užsieniečiai, gavę leidimą laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 10 punkte nustatytu pagrindu, pateikę prašymą turi teisę gauti piniginę socialinę paramą nepasiturintiems gyventojams, išmokas vaikams, laidojimo pašalpą, paramą būstui įsigyti ar išsinuomoti, slaugos ir priežiūros (pagalbos) išlaidų tikslinę kompensaciją, šalpos pensiją, šalpos pensijos priemonę įstatymuose nustatyta tvarka.

34. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyta teisė gali būti įgyvendinama ir pasibaigus laikinosios apsaugos laikotarpiui.

45. Užsieniečio, gavusio laikinąją apsaugą Lietuvos Respublikoje, šeimos nariai turi teisę į laikinąją apsaugą Lietuvos Respublikoje. Ši teisė įgyvendinama tik tuo atveju, jeigu nustatoma, kad šeimos nariai buvo išskirti dėl įvykių, po kurių užsieniečiui buvo suteikta laikinoji apsauga Lietuvos Respublikoje. Įgyvendinant šias nuostatas, atsižvelgiama į geriausius vaiko interesus.

6. Jeigu užsieniečiai, gavę leidimą laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 10 punkte nustatytu pagrindu, turi jų kilmės šalyje nustatytą negalią, ši negalia, vadovaujantis socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka, prilyginama Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatyme nustatyta negaliai.

7. Užsieniečiai, gavę laikinąją apsaugą Lietuvos Respublikoje, turi šias pareigas:

1) laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos, įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimų;

2) leisti gydytojui patikrinti sveikatos būklę;

3) pateikti visus turimus dokumentus ir tikrovę atitinkančią informaciją dėl savo asmens;

4) deklaruoti turimas lėšas ir Lietuvos Respublikoje turimą turtą Migracijos departamentui atliekant veiksmus, susijusius su laikinosios apsaugos Lietuvos Respublikoje suteikimu.

8. Šio straipsnio 1–3 dalyse nustatytais užsieniečių teisėms įgyvendinti skiriamos Lietuvos Respublikos valstybės lėšos, taip pat gali būti naudojamos tarptautinių organizacijų, Europos

Sąjungos fondų, Europos Sąjungos struktūrinių fondų, Lietuvos Respublikos fizinių ir juridinių asmenų įsteigtų humanitarinės pagalbos fondų, nevyriausybinių organizacijų lėšos tiek, kiek užsienietis, kuriam suteikta laikinoji apsauga, negali jų garantuoti turimomis lėšomis ir turtu.

9. Paaškęjus, kad užsienietis, kuriam suteikta laikinoji apsauga, turėjo lėšų apmokėti už šio straipsnio 1 dalyje nustatytų teisių įgyvendinimą, kai jo pagrindiniai poreikiai buvo tenkinami nemokamai, jis privalo apmokėti valstybės patirtas išlaidas.“

95 straipsnis. Asmens dokumentų išdavimas užsieniečiams, gavusiems laikinąją apsaugą Lietuvos Respublikoje

1. Užsieniečiams, gavusiems laikinąją apsaugą Lietuvos Respublikoje, Migracijos departamentas išduoda leidimus laikinai gyventi.

2. Užsieniečiams, gavusiems laikinąją apsaugą, tačiau vis dar esantiems užsienio valstybės teritorijoje, Migracijos departamentas išduoda vidaus reikalų ministro nustatytos formos kelionės dokumentą atvykti į Lietuvos Respubliką.

96 straipsnis. Laikinosios apsaugos Lietuvos Respublikoje panaikinimas

1. Užsieniečiui suteikta laikinoji apsauga Lietuvos Respublikoje panaikinama, jeigu:

- 1) užsienietis išvyksta gyventi į užsienio valstybę;
- 2) paašėja šio Įstatymo 93 straipsnio 4 2 dalyje nurodytos priežastys.

2. Sprendimą dėl laikinosios apsaugos Lietuvos Respublikoje panaikinimo užsieniečiui priima Migracijos departamentas.“

44 straipsnis. 103 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 103 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Darbdavys arba įmonė, į kurią Europos Sąjungos valstybės narės pilietis ar Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos narys komandiruojamas laikinai dirbti, arba fizinis asmuo, pas kurį Europos Sąjungos valstybės narės pilietis ar Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos narys komandiruojamas laikinai dirbti, teikia informaciją apie įdarbintą arba atsiųstą laikinai dirbti Europos Sąjungos valstybės narės pilietį ar Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos narį Valstybinei darbo inspekcijai prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos ir Užimtumo tarnybai šio Įstatymo 62 straipsnio 8 dalyje nustatyta tvarka.“

45 straipsnis. 103¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 103¹ straipsnio 9 punktą ir jį išdėstyti taip:

„9) ar Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, ar jo šeimos narys įgyja Lietuvos Respublikos pilietybę arba Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos narys įgyja kitos Europos Sąjungos valstybės narės pilietybę;“.

46 straipsnis. 108 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 108 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Užsieniečiai, gavę leidimą laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 10 punkte nurodytu pagrindu, turi šio straipsnio 1 dalies 2 ir 5 punktuose nurodytas teises. Šio straipsnio 1 dalies 5 punkte nurodyta Lietuvos valstybės parama užsieniečių integracijai mokama ne ilgiau kaip 6 mėnesius nuo leidimo laikinai gyventi išdavimo dienos.“

47 straipsnis. 140¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 140¹ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsienietis, gavęs šio Įstatymo 4 straipsnio 7, 8 arba 9 dalyje nurodytą sprendimą panaikinti jam išduotą leidimą gyventi ar jo teisę gyventi Lietuvos Respublikoje arba panaikinti jam suteiktą pabėgėlio statusą, papildomą arba laikinąją apsaugą, turi teisę jį skusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui per 14 kalendorinių dienų nuo sprendimo įteikimo dienos.“

48 straipsnis. 140⁶ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 140⁶ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„140⁶ straipsnis. E. rezidento statuso suteikimo, panaikinimo, elektroninės atpažinties ir elektroninio parašo priemonės išdavimo, išorės paslaugų teikėjo pasirinkimo tvarka

Tvarką, reglamentuojančią užsieniečio prašymo dėl e. rezidento statuso suteikimo pateikimą, nagrinėjimą, e. rezidento statuso suteikimą ir panaikinimą, elektroninės atpažinties ir elektroninio parašo priemonės išdavimą ir keitimą.“

49 straipsnis. Įstatymo papildymas 144¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 144¹ straipsniu:

„144¹ straipsnis. Asmens duomenų tvarkymas

Įgyvendinant šį Įstatymą, užsieniečių asmens duomenys, įskaitant specialių kategorijų asmens duomenis, tvarkomi vadovaujantis 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) ir Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo reikalavimais.“

50 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

1. Pripažinti netekusiu galios Įstatymo priedo 16 punktą.
2. Įstatymo priedo 17–33 punktus laikyti atitinkamai 16–32 punktais.
3. Papildyti Įstatymo priedą nauju 33 punktu:

„33. 2021 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2021/1883 dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą sąlygų, kuria panaikinama Tarybos direktyva 2009/50/EB.“

51 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 1 straipsnio 2–3 dalį, 2, 3, 5–8, 10, 11, 13, 24, 27, 30, 33, 43, 46, 47 ir 49 straipsnius ir šio straipsnio 9 dalį, įsigalioja 2022 m. rugpjūčio 1 d.

2. Šio įstatymo 2, 10, 11, 13, 27 ir 30 straipsniai įsigalioja 2023 m. sausio 1 d.

3. Šio įstatymo 1 straipsnio 2 ir 3 dalys, 3, 6, 6–8, 33 ir 47 straipsniai įsigalioja 2023 m. liepos 1 d.

4. Šio įstatymo 14 straipsnio 4 dalies nuostatos taikomos ir tiems užsieniečiams, kuriems leidimą laikinai gyventi buvo atsisakyta išduoti iki šio Įstatymo įsigaliojimo.

5. Užsieniečių prašymai išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje, pateikti iki šio įstatymo įsigaliojimo, baigiami nagrinėti ir sprendimai išduoti, pakeisti ar panaikinti leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje priimami vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatomis.

6. Leidimų dirbti išdavimo, panaikinimo ir sprendimų, kad užsieniečio darbas atitinka Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikius priėmimo procedūros, kurios pradėtos iki šio įstatymo įsigaliojimo, baigiamos vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatomis.

7. Prašymai išduoti nacionalines vizas darbo Lietuvos Respublikoje tikslu priimami iki 2023 m. birželio 14 d. Prašymai išduoti nacionalines vizas, pateikti Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos Konsuliniam departamentui arba Lietuvos Respublikos diplomatinėms atstovybėms ir konsulinėms įstaigoms iki 2023 m. birželio 30 d., išnagrinėjami, sprendimai dėl nacionalinės vizos išdavimo arba neišdavimo priimami ir nacionalinės vizos išduodamos ten, kur buvo pateiktas prašymas.

8. Ukrainos piliečiams, jų šeimos nariams ir asmenims be pilietybės, gyvenusiems Ukrainoje, pasitraukusiems iš Ukrainos į Lietuvos Respubliką dėl Rusijos Federacijos karinių veiksmų Ukrainoje ir pasinaudojusiems galimybe pradėti dirbti be leidimo dirbti arba be Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos priimamo sprendimo dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams, leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 44 straipsnio pagrindu išduodamas ir pakeičiamas netaikant Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 44 straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktyje nustatytos sąlygos, jeigu tęsiami darbo santykiai su tuo pačiu darbdaviu.

9. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministras, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministras, Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministras, Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministras, Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktorius, Lietuvos Respublikos vyriausiasis valstybinis darbo inspektorius, Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktorius ir Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininkas:

1) iki 2022 m. liepos 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus, išskyrus susijusius su šio įstatymo 1 straipsnio 2–3 dalies, 2, 3, 5–8, 10, 11, 13, 27, 30, 33, ir 47 straipsnių įgyvendinimu;

2) iki 2022 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus, susijusius su šio įstatymo 2, 10, 11, 13, 27 ir 30 straipsnių įgyvendinimu;

3) iki 2023 m. birželio 30 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus, susijusius su šio įstatymo 1 straipsnio 2–3 dalies, 3, 5–8, 33, ir 47 straipsnių įgyvendinimu.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas